

[Gudiksen.]

Jeg skal ikke komme ind paa alt det, de ærede Ordførere har været inde paa, men blot omtale de væsentlige Ting, som Lovforslaget byder paa. Til de væsentlige Ting hører det forsikringsmæssige og det, det betyder i Penge, at Erstatningsniveauet hæves fra $\frac{3}{5}$ til $\frac{2}{3}$. Det kan jeg meget godt tiltræde. Jeg synes, det er rimeligt. Før 1943 havde vi jo de $\frac{2}{3}$ i Forsikringsloven. At Aarslønnens Maksimumsbeløb foreslaas forhøjet til 5 000 Kr., er en Ting, vi kan drøfte i Udvalget. De to Medlemmer i Kommissionen, som repræsenterer de interesserede Parter, kom til 4 500 Kr., men det kan vi som sagt drøfte nærmere i Udvalget.

Det tredje Punkt, jeg gerne vil nævne, er Dagpengesatserne. De er sat til 11 Kr. 11 Øre. Vi gik i Fjor med til at sætte dem til 10 Kr. Jeg mener ogsaa, at vi kan drøfte nærmere i Udvalget, om de 11 Kr. 11 Øre er et rimeligt Tal.

Saa er der et Par andre Ting, jeg ogsaa gerne vil nævne. Der er for det første den automatiske Regulering. Nu hører jeg nok, at den skal volde lidt tekniske Vanskeligheder, men jeg synes, det er rimeligt at indføre den. Pristallet skal stige med 15 Points, inden Ydelserne stiger eller falder med 5 pCt., saa jeg synes, at rent teoretisk set er det i hvert Fald heldigt at indføre den Bestemmelse i Loven.

Bestemmelsen i § 14. skal jeg ikke komme nærmere ind paa. Den er jo kun en Følge af det, der blev vedtaget her i Fjor. Men jeg vil gerne gøre opmærksom paa, at man fra Forsikringsselskabernes Side ogsaa over for mig har gjort opmærksom paa, at det vil genere dem overordentligt meget, hvis § 14 gennemføres, saadan som den er affattet. Derfor mener jeg, vi maa søge i Udvalget at naa til en lidt mere smidig Affattelse, en Affattelse, som ikke vil volde Forsikringsselskaberne saa megen Møje og Besvær. Det er jo rigtigt, som det er blevet nævnt af det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen, at Aarrækken er ikke fastsat i Lovforslaget.

Jeg talte i Gaar med en Forsikringsmand, som mente, at Selskaberne rimeligvis vilde gaa ind paa, hvis de foreslaaede Bestemmelser blev vedtaget, at regulere det paa et Aar, og saa fremhævede han Byrden ved det. Han nævnte f. Eks. en lille Haandværker paa Landet, der havde et Savskæveri og holdt fire Svende. Han havde en temmelig høj Forsikring, fordi det er en meget risikabel Ting at have med at gøre. Derfor var Præmien 240 Kr., og det vil dog alligevel

blive en betragtelig Udgift for en Mand at skulle betale 240 Kr. til paa et Aar.

Alt i alt har jeg Indtryk af, at Forsikringsselskaberne er meget kedde af Bestemmelsen i Loven om tilbagevirkende Kraft. Jeg ved ikke, om der kan hjælpes paa det fra Statens Side. Jeg synes imidlertid, at man maa se at finde frem til en mere smidig Form end den her foreslaaede.

Blandt de mindre væsentlige Ting vil jeg gerne nævne, at Minimumsbeløbet er blevet forhøjet fra 1 200 til 2 400 Kr., hvilket jeg finder rimeligt. At Begravelseshjælpen forhøjes fra 180 Kr. til 350 Kr., kan der heller ikke siges noget til. Med Hensyn til den frivillige Forsikring er der ogsaa sket en Forbedring, idet den maksimale Aarsløn er forhøjet fra 1 200 til 2 400 Kr. Det finder jeg ogsaa rimeligt, ligesom jeg kan tiltræde, at Indtægtsgrænsen for de forsikrede er hævet 1 200 Kr. fra 2 400 Kr. til 3 600 Kr. for dem paa Landet, fra 2 700 Kr. til 3 900 Kr. for Købstæderne og fra 3 000 Kr. til 4 200 Kr. for København.

Jeg vil ogsaa gerne takke den højtærede Minister for § 4, der ikke omtales i Betænkningen. Det er en Paragraf, som Ministeren egenhændigt har indført, for at der ikke skal kunne skumles om Dobbeltforsørgelse i Henhold til Loven, idet denne Paragraf forhindrer, at der kan udbetales dobbelte Understøttelser.

13 Ugers Bestemmelsen synes jeg ikke, der er Grund til at komme ind paa her. Vi ved, at der sidder et Sygekasseudvalg, som i Øjeblikket arbejder med den, og før dette Udvalg er færdigt med sit Arbejde, kan vi andre ikke komme til. Jeg synes, det er prisværdigt, at Arbejdsgiverne, som det er nævnt, prøver at gribe ind for at afhjælpe den gældende Ordningss Mangler ved at sikre de forsikrede forhøjede Dagpengesatser. Det kan maaske ogsaa animere Sygekasseudvalget til at arbejde med Sagen og give det gode Dessiner.

Saa vil jeg sluttelig sige, at der staar jo i Betænkningen, at Nyordningen vil koste 9,15 Mill. Kr. Det skal jeg ikke komme nærmere ind paa, for det hviler paa en Beregning, der er foretaget i Henhold til Lovforslagets Bestemmelser. Den frivillige Forsikring skulde stige med ca. 700 000 Kr. aarlig og Begravelseshjælpen med 35 000 Kr. aarlig for Arbejdsgiverne, hvilket ikke er særlig væsentligt. For Landbrugets Vedkommende vil Udgiften stige fra 35 Øre til 67 Øre pr. 1 000 Kr.s Ejendomsskyld, altsaa Stigning til omtrent det dobbelte, men lad os tage en Ejendom paa f. Eks. 20 000 Kr.s Ejendomsskyld, saa er Stigningen fra 7 Kr. til